

Parohia Mărțișor Foaie de duminică

Anul V nr. 2 (208)

10 ianuarie 2016

Duminica după Botezul Domnului
(Începutul propovăduirii
Domnului)

www.parohiamartisor.ro

2016 - Anul omagial al educației religioase a tineretului

Și Iisus, auzind că Ioan a fost întemnițat, a plecat în Galileea. Și părăsind Nazaretul, a venit de a locuit în Capernaum, lângă mare, în hotarele lui Zabulon și Neftali, Ca să se îplinească ce s-a zis prin Isaia proorocul care zice: "Pământul lui Zabulon și pământul lui Neftali spre mare, dincolo de Iordan, Galileea neamurilor; Poporul care stătea în întuneric a văzut lumină mare și celor ce ședeau în latura și în umbra morții lumină le-a răsărit". De atunci a început Iisus să propovăduiască și să spună: Pocăiți-vă, căci s-a apropiat împărăția cerurilor. (Matei 4, 12-17)

Măcar acest cuvânt smerit al sensului pocăinței, de astăzi, să-l înțelegem: Pocăiți-vă! – întoarcerea, restaurarea, reșezarea sufletului, conștiinței mele, în adevărul existenței, în adevărul în care între Dumnezeu și făptură, Ziditorul meu și eu, făptura Lui, între veșnicia Lui și vremelnicia mea, dar vremelnicie care e însetată de adevăr, de nemurire, de viață. Reșezarea gândirii în adevărul ei, prefacerea ei. Întoarceți-vă către Mine, ca să trăiți, cum a zis proorocul Iezechiel, iar Ieremia: întoarceți-vă către Mine și Eu mă voi întoarce către voi. Când privim, la Sfânta Împărtașanie, având în față la altar și ne rugăm: "Și fă adică pâinea aceasta cinstit Trupul Hristosului Tău, iar ce este în potirul acesta cinstit sângele Hristosului Tău, prefăcându-le cu Duhul Tău cel Sfânt", deodată ne cuprinde un cutremur, înțelegând și aici misterul pocăinței. Cum adică? Iată, pâinea și vinul devin trup și sânge dumnezeiesc. Deci se petrece acolo o prefacere, o înălțare. Pâinea, lumea aceasta se înalță. Făptură e chemată la pocăință, la transformare, la transfigurare. Aici e taina religiei însăși, iubitorilor. Care a fost adeseori neînțeleasă și batjocorită. Deci neîncetata ei transfigurare, și pe care Iisus o rostește. Când Iisus a spus: pocăiți-vă, întoarceți-vă, schimbați-vă gândirea, priviți-Mă, că s-a apropiat împărăția cerurilor. Iar în Iisus împărăția era de față; o lume în care Dumnezeu e Împărat. Împăratul meu și Dumnezeuul meu; și Mântuitorul meu. El.

Atunci, în esență, pocăință – întoarcerea la Hristos, cunoașterea Lui și iubirea Lui. Iubirea Lui, mai ales: "N-am venit să judec lumea, ci s-o mântuiesc" (Ioan 12, 47). S-o mântuiesc cum? Prin întruparea Mea, trimis de Tatăl ceresc. Prin jertfa Mea, prin Crucea Mea, prin răstignirea Mea. Să răstignesc raul acestei lumi, gândirea rătăcită a acestei lumi, căderea acestei lumi; din orice stare a ei. Și s-o înalță la înviere. Atunci, pocăință înseamnă deschiderea fetei mele către Iisus Hristos, către tot ceea ce este El. Și, mai precis, prin Crucea și Învierea Lui, eu însumi simt în adâncul meu învierea din păcat, din stricăciune, din moarte, în iubire. Cum adică? La spovedanie, totdeauna, când vin creștinii, și spun fiecare, bieții oameni, cu o silă de sine, cu o tristețe, tot ceea ce simt ei că i-a încărcat veninos, murdar și sordid, și vor să se spele: Oare mă iartă Dumnezeu? Atunci, noi îndrăznim a spune, după cuvânt dumnezeiesc: Vezi, noi suntem în lumea aceasta a schimbării.

Cât ar trebui, fiecare, de sus până jos, să aibă conștiința adevărului și să apeleze: Luminează-mă, Doamne. Toți. Și atunci noi îi spunem așa: Da, noi ne putem îmbolnăvi, murdari, schimba în rău gândirea, în nedreptate, în minciună, în corupție, în ticăloșie, dar Dumnezeu e numai lumina și numai iubire. Dacă în clipa aceasta te întorci la Mântuitorul cu față deschisă către El, și, cum spun Părinții: când cunoaște omul că i s-au iertat păcatele? Când desăvârșit le-a scârbit. În clipa aceea în fața lui Dumnezeu, al cărui timp este astăzi: "Astăzi de vei auzi glasul Meu, nu-ți împietri inima". Atunci, în fața lui Dumnezeu, în acest Astăzi al lui, care este numai iubire, tu te întâlnești cu iubirea. Nu cu osândă, cu blestemul. Cu lumina, în care vezi că răul din tine e rău și adevărul e adevăr și iubire. Și în clipa aceea tu simți cuvântul pe care l-a rostit profetul: Celor care petreceau în latura și în umbra morții lumină le-a răsărit. Așa îi întâmpina Iisus: în lumina adevărului, a credinței, a iubirii, a vieții.

Bunule Doamne, fă-ne să înțelegem această taină a tainelor care e pocăință! E așezarea noastră în ordinea adevărului iubirii. A Ta, Doamne Iisuse Hristoase, Care ești Viața cea adevărată. Cu rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale Sfântului Ioan Înaintemergătorul și Botezătorul Tău, mluieste-ne și dă-ne început bun în acest an, în lumina adevărului și a iubirii. Amin.

Părintele Constantin Galeriu - www.crestinortodox.ro

Pocăința este "**o adevărată revoluție afectivă în viața omului**" (P. Dumitru Stăniloae). Este singura revoluție de care avem neapărată nevoie! Și astăzi, ca și în alte epoci istorice, oamenii luptă pentru schimbare în diferite componente ale vieții sociale. Chiar și între creștinii din Biserică se regăsesc persoane care investesc timp și resurse consistente pentru atingerea unor idealuri de natură civică, ecologică, culturală, chiar și politică. Foarte multe dintre aceste idealuri sunt nobile și vrednice de dorit. Ce mă intrigă de fiecare dată când sesizez atâta entuziasm, atâta implicare pătimașă, este că nu răzbate decât arareori, peste toate, ideea că de **pocăință** avem mai întâi nevoie. Lumea aceasta este un imens pustiu al Carantaniei în care suntem ispititi de diavol să rezolvăm problemele materiale ale omenirii. Răspunsul corect la aceste provocări îl dă doar Hristos Domnul: "**Nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu**" (Matei 4, 4). Adică, da! - "pâinea" este importantă, dar **nu este cea mai importantă**. E o chestiune de priorități. Nimic nu trebuie neglijat din ceea ce este de folos omului pe pământ - libertate civică și politică, hrană și toate cele necesare traiului, un pământ curat etc. - dar pentru nimic să nu luptăm ca și cum la asta s-ar reduce totul. Adevărata și prima revoluție de care avem nevoie este cea **interioară** - or asta face în noi doar pocăința. Restul vine în chip firesc, pentru că vine nu de la noi, ci, prin noi, chiar de la Dumnezeu!

Părintele Constantin Sturzu - www.doxologia.ro

Puterea harică a apei sfințite

În Biserica lui Hristos, omul se pregătește pentru viața de apoi prin Sfintele Taine, cu ajutorul cărora dobândește de sus dar și har. Afară de Sfintele Taine, tot ca un mijloc de câștigare a harului divin, mai sunt diferite forme de cult, care de asemenea tind la întărirea și înălțarea spirituală a omului spre cele înalte, ca sfințirea apei, sfințirea bisericii și sfințirea altor lucruri necesare cultului divin.

Sfințirea apei s-a practicat de la început, din prima zi a existenței Bisericii, curățindu-i de toate păcatele, atunci când s-au botezat, pe un mare număr de creștini (Fapte, 2, 41; 4, 4). În textul de față voi face câteva referiri la slujba numită „Sfințirea cea mare a apei” care se săvârșește de două ori pe an, iar nu o singură dată, după cum se știe în popor: mai întâi, ea este săvârșită în **ajunul Bobotezei**, cu această Agheasmă Mare stropindu-se casele credincioșilor, iar **mai apoi, în ziua de Bobotează**, aceasta din urmă fiind luată de credincioși acasă pentru nevoile de peste an. Sfințirea cea mare a apei, săvârșită de preoți în ziua în care Mântuitorul Iisus Hristos a sfințit firea apelor, botezându-Se în râul Iordan, este **oficiată numai în biserică sau lângă o apă curgătoare curată**. În cadrul acestei slujbe, spre deosebire de cea în care se sfințește Agheasma mică, apa este sfințită printr-o **dublă invocare a Duhului Sfânt**. Astfel, Agheasma Mare are o putere sfințitoare deosebit de mare, ea purtând în sine darurile minunate ale Duhului Sfânt cu mult mai mult decât Agheasma cea mică.

Mărturii în Constituțiile Apostolice - Sfințirea apei își are originea din cele mai îndepărtate timpuri ale creștinismului. În Constituțiile Apostolice, printre altele se regăsește și o rugăciune care poartă numele de „**Rânduială despre apă și untdelemn a Apostolului Matei**”. Putem fi ferm convinși că rugăciunea nu îi aparține Apostolului Matei, dar ea cuprinde o serie de elemente asemănătoare cu rugăciuni similare din perioada respectivă, cum ar fi cele din „Evhologhionul” („Molitfelnicul”) Sfântului Serapion de Thmuis sau cea cuprinsă în manuscrisul rămas anonim al operei „Testamentum Domini”. Așadar, Sfințirea apei sau Agheasma este atribuită Sfântului Apostol Matei: „*Despre apă și untdelemn hotărâsc eu, Mateiu, ca să binecuvânteze, adică să sfințească apa și untul de lemn episcopul, iară dacă lipsește episcopul, atunci să o binecuvânteze preotul împreună cu diaconul*”. În Constituțiile Apostolice se află și o rânduială deosebită pentru sfințirea apei. Efectele ce le produce apa sfințită, de asemenea, sunt cuprinse în Constituțiile Apostolice: „*Prin stropirea apei sfințite se câștigă întărirea sănătății, vindecarea boalelor, depărtarea spiritelor și a atacurilor rele*” (Cartea VII, 29).

„**Pravila bisericească**” ne învață următoarele: „*Agheasma, apa sfințită prin slujba bisericească, se face când preotul cheamă asupra ei puterea Duhului Sfânt, pentru ca ea să aibă puterea de a sfinți viața oamenilor și a naturii înconjurătoare, pentru ca ele să capete binecuvântarea Domnului*”. Apa este deci simbolul curățirii sufletești, al promovării și al sfințirii vieții.

14 ianuarie - Sfânta Nina (+338) - s-a născut în jurul anului 290, în Capadocia. Era **rudă apropiată a Sf.Gheorghe**, potrivit unui vechi manuscris fiind chiar verișoara acestuia. La 12 ani, ajunge în grija stăreței Niofora, pentru că tatăl ei devine pustnic, iar mama sa ia decizia să-și petreacă viața îngrijindu-se de săraci și de cei în suferință. Cu binecuvântarea episcopului Iuvenalie, pleacă din Ierusalim către Armenia. **În anul 315 ajunge în Mtskheta, locul în care s-ar afla „Cămașa lui Hristos”**. Săvârșește diverse minuni: convertește la creștinism pe conducătorul sinagogii din Abiatar, revarsă darurile Sf.Duh asupra soției împăratului Miran, care era demonizată, îi va reda vederea împăratul Mirian. Cea din urmă minune va face ca împăratul Mirian să părăsească închinarea la idoli și să-l primească, pentru creștinarea Iviriei, pe Eustatie, arhiep. Antiohiei.

Sfânta Nina a trecut la cele veșnice pe data de 14 ianuarie 338. A fost depusă în raclă la Mănăstirea Bodbe din Kakheti, mormântul acesteia devenind un vestit loc de pelerinaj. De asemenea, **crucea Sfintei Nina, făcută din crengi de viță-de-vie și prinsă cu părul sfintei, a devenit simbolul creștinătății georgiene**.

Încreștinarea ținutului Georgiei de astăzi a început destul de devreme datorită propovăduirii Sfântului Apostol Andrei. Încă din anul 40 au apărut în Iviria (veche denumire a Georgiei) primii creștini. Acesta a fost momentul în care candela credinței a fost aprinsă. Totuși, lumina ei a devenit cunoscută tuturor mult mai târziu, începând cu secolul al IV-lea, prin propovăduirea Sfintei Nina, „**cea întocmai cu Apostolii**”. Sfânta Nina a fost numită astfel datorită sacrificiului întregii vieți pentru **creștinarea Georgiei**. Precum Sfinții Apostoli s-au nevoit pentru a face cunoscută tuturor popoarelor Evanghelia, la fel și Sfânta Nina și-a închinat existența lucrării misionare de convertire a populației gruzine.

www.crestinortodox.ro/

Programul săptămânii 10 ianuarie 2016 – 17 ianuarie 2016

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	10 ianuarie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Începutul provăduirii Domnului) – Pr.Dragoș
Duminică	10 ianuarie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheza – Pr.Dragoș
Luni	11 ianuarie	17 - 18 - Acatistul Sf.Arhangheli - Pr.Dragoș
Marți	12 ianuarie	- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	13 ianuarie	9 - 10 - Acatistul Sf.Ioan Botezătorul - Pr.Dragoș
Joi	14 ianuarie	
Vineri	15 ianuarie	9 - 11 - Taina Sf.MASLU
Vineri	15 ianuarie	17 - 18 - Slujba acatistului - Pr.Dragoș
Sâmbătă	16 ianuarie	8 - 11 - Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr.Dragoș
Sâmbătă	16 ianuarie	17 - 18 - Vecernia duminicii a 29-a după Rusalii – Pr.Ticu
Duminică	17 ianuarie	8 - 12 - Sf. Liturghie (Cei 10 leproși) – Pr.Ticu
Duminică	17 ianuarie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheza – Pr.Ticu